

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Z A R A S A I

1953 m.

vasario

6

PENKTADIENIS

Nr.16(826)

Kaina 15 kap.

N U M E R Y J Ė :

1. Komunistų ir nepartinių bloko kandidatai—1 pusl.
2. Atviri keliai visur jauniestams—2 pusl.
3. I. TICHONOVAS, A. SAMULEVIČIUS. Po šiltu Gudkovo sparneliu—3 pusl.
4. J. KALNĖNAITĖ. Nesirūpina gyvulininkystės formomis—3 pusl.

5. Naujos knygos—3 pusl.
6. D. GOLUBOVAS. Daugeiau dėmesio kultūriniam masiniam darbui—3 pusl.
7. V. SOKOLOVAS. Vitamininio pašaro priedas iš spyglių—4 pusl.
8. Liaudies demokratijos sąlyse—4 pusl.

ORGANIZACINIS - TECHNINIS PASIRENGIMAS RINKIMAMS

Vasario 22 diena—rinkimų vietinės Darbo žmonių deputatų tarybas diena. Rajono darbo žmonės ruošiasi šiai dienai, kaip didelei šventei. Žmonėse, įstaigose ir kolūkiuose kasdien vis plačiau vystomas socialistinis lenkyniavimas rinkimų vietinės Tarybas garbei.

Pirminių partinių organizacijų pareiža vadovauti darbo ir politiniam darbo žmonių pakilimui ir nukreipti jį į uždavinių, iškeltų partijos XIX suvažiavimo, įvykdymą.

Rinkiminėje kampanijoje dabar svarbus laikotarpis—agitacija už iškeltus kandidatus vietinių Tarybų deputatus. Daugelis agitatorių aiškina rinkėjams Rinkimų nuostatus, papasakoja apie kandidatų gyvenimo kelią ir darbo veiklą, mobilizuoja darbo žmones iškeltų uždavinių įvykdymui.

Plačiai išvystytas agitacinis-masinis darbas—sėkmingo rinkimų vietinės Tarybas įvykdymo laidas. Tačiau sėkmingas rinkiminės kampanijos įvykdymas priklauso ir nuo sumanaus ir savalaikio organizacinio-techninio pasirengimo rinkimams išsprendimo.

Tarybinės ir partinės rajono organizacijos jau atliko nemažą darbą besirengiant rinkimams. Eilėje apylinkių, kaip Karveliškų, Tabaro ir kitų, sėkmingai sprendžiami organizacinio-techninio pasirengimo rinkimams klausimai. Rinkėjų sąrašai čia laiku sudaryti, patikrinti. Rinkiminėse apylinkėse šilta, jauku, nustatytas agitatorių budėjimas, kurie padeda rinkėjams pasitikrinti sąrašuose, atsako į rinkėjus dominančius klausimus.

Tačiau reikia pažymėti, kad dar ne visur skiriamas reikiamas dėmesys organizaciniam-techniniam pasirengimui rinkimams. Kai kurios apylinkių Tarybos stovi nuo-

šalyje nuo šių klausimų. Štai, pavyzdžiui, Trinkuškių apylinkės Taryba (pirmininkas drg. Sorokinas). Rinkėjų sąrašai čia nurašyti iš senų sąrašų, neatsižvelgta į rinkėjų sąslato pasikeitimus. To išdavijoje ne visi rinkėjai įtraukti į sąrašus, yra netikslumų, išskraipymų.

Panaši padėtis su rinkėjų sąrašais yra Degučių, Raudinės ir kai kuriose kitose apylinkėse.

Rinkiminėje kampanijoje nėra smulkmenų, čia viskas svarbu. Todėl organizacinis-techninis pasirengimas rinkimams turi būti partinių ir tarybinių organizacijų dėmesio centre. Ypatinę dėmesį reikia skirti rinkėjų sąrašų patikrinimui. Reikia, kad visi rinkėjai, gyvenantieji apylinkės Tarybos teritorijoje, kuriems iki vasario 22 dienos sukako 18 metų, būtų įtraukti į rinkėjų sąrašus, kad būtų tiksliai nurodyti kiekvieno rinkėjo pavardė, vardas, tėvo vardas.

Kai kurios apylinkių Tarybos organizacinį-techninį pasirengimą rinkimams atideda paskutinėms dienoms prieš rinkimus. Tokia padėtis neleistina. Reikia jau dabar spręsti tokius klausimus, kaip patalpų įrengimas balsavimui, urnų įrengimas ir t. t.

Eilė apylinkių Tarybų visa organizacinį-techninį darbą pasirengiant rinkimams uždėjo agitatoriams, tuo pačiu atėmė jiems galimumą dirbti agitacinį-masinį darbą rinkėjų tarpe.

Kiekvienoje rinkiminėje apylinkėje turi būti sudarytos visos sąlygos rinkiminių teisių, kurias suteikė Stalino Konstitucija tarybinėms piliečiams, įgyvendinimui.

Savalaikis visų organizacinių-techninių klausimų išsprendimas padės sėkmingai atlikti rinkimus vietinės Tarybas.

Kolūkių komjaunimo organizacijų sekretorių seminaras

Neseniai komjaunimo rajono komitetas suorganizavo kolūkių komjaunimo organizacijų sekretorių seminarą. Jiems buvo perskaityta paskaita apie rinkimus vietinės Darbo žmonių deputatų tarybas ir komjaunimo organizacijų uždavinius. Paskaitą skaitė partijos rajono komiteto sekretorius drg. Bukatj.

Apie komjaunimo organizacijų dalyvavimą kolūkių

visuomeninės gyvulininkystės išvystyme kalbėjo rajono žemės ūkio skyrius vyr. zootechnikas drg. Vaitkevičius.

Seminare taip pat pasiskaitė komjaunimo rajono komiteto sekretorius drg. Vaitonis, kuris papasakojo apie uždavinius, keliamus šiuo metu komjaunimo organizacijoms.

L. Ovčnikovas

Komunistų ir nepartinių bloko kandidatai

* * *

Kolūkio pirmininkas Feliksas Dainys

Didelį autoritetą „Už taiką“ žemės ūkio artelės narių tarpe įsigijo jos pirmininkas drg. F. Dainys.

Tai parodė ir neseniai įvykęs kolūkiečių susirinkimas, skirtas kandidatams vietinių Tarybų deputatus išskirti. Kolūkiečiai vieningai išskėlė savo pirmininko drg. Dainio kandidatūrą į rajono DŽDT deputatus.

Šis pasitikėjimas kolūkio pirmininku turi tvirtą pagrindą. Tuo galima įsitikinti pažvelgus į kolūkio vystymosi tempus nuo to laiko, kai artelėi vadovauti pradėjo drg. Dainys.

Vadovauja drg. Dainys „Už taiką“ kolūkiui dar tik metus. Bet šie metai jam buvo įtempto darbo, reikalaujančio daug jėgų, sumanumo ir energijos, metai. Kai buvęs žemės ūkio skyriaus agronomas atvyko į savo naują darbovietę, čia viešpatavo atsilikimas, buvo silpna darbo drausmė.

Panaudodamas visas savo žinias, nebodamas nuovargio,

sunkumų, pirmininkas nuolat būdavo kiekviename darbo bare. Jis sustartino su kolūkiečiais, mokėjo kiekvienam tarti reikalingą žodį, mokėjo įsiklausyti į jų balsą, pasinaudoti vertingais pasiūlymais, ir artelės reikalai nuėjo kita vaga.

Pirmininkas griežtai ėmė į nagą tinginius, neleisdamas jiems užsigulėti ant krosnės, stengėsi prieš juos pastatyti visuomenės nuomonę. Tai buvo geras vaistas pašlijusiai darbo drausmei stiprinti. Kolūkiečiai tuo įsitikino: artelė greit ir gerai pasiruošė pavasario sėjai, laiku ją atliko, vešlūs želmenys žadėjo gausų derlių.

Daug jėgų ir sumanumo pareikalavo piūtis. Oras buvo nepastovus: čia saulė ima kaitinti, čia vėl žiūrėk kelias dienas iš eilės pliaupia lietūs. Bet derlius buvo išgelbėtas. Kada klojimuose ir pašiūrėse apsaugoti nuo lietaus gulėjo prinokę javai, iš po kulių žirnių brandūs grūdai, kurių kiekis viršijo

kolūkiečių numatytą derlingumą, kolūkiečiai pilnai įvertino pirmininko energiją ir veiklumą.

Praėjusių metų rudenį buvo įgyvendinta ilgąmetė apylinkės valstiečių svajonė—pajungti upės vandenį elektros energijos gamybai. Ir į šią statybą drg. Dainys įdėjo nemažą darbo ir energijos. Dabar kolūkiečiai, žiūrėdami į savo namuose skaisčius šviečiančius Iljičiaus lemputes, su pagarba ištaria savo kolūkio pirmininko vardą.

Kolūkyje išaugo nauji pastatai, pagausėjo gyvulininkystės fermos, pakilo jų produktyvumas. Visur yra dalis paslaukojamo kolūkio pirmininko darbo.

„Už taiką“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai neabejoja, kad drg. Dainys garbingai atliks ir deputato pareigas.

**F. Nosariovas,
S. Biveinis,
J. Tumėnas,**

„Už taiką“ kolūkio kolūkiečiai

Traktorininkė Janė Nastajutė

Skurdus ir pilnas nepriteklių buvo Gružtų kaimo mažajam valstiečiui Juozo Nastajaus šeimos gyvenimas, kai Lietuvoje šeiminkavo buožės ir dvarininkai. Negalėdami pragyventi iš mažo žemės sklypelio, šeimos nariai buvo priversti pelnytį duoną dirbdami išnaudotojams. Norėdama padėti tėvams, dvylikametė Janina, vos užbaigusi pradinę mokyklą, išėjo tarnauti pas buožes.

Slinko metai po metų. Vargingo valstiečio duktelė vilko sunkią buožės tarnaitės naštą, dirbdama nuo aušros iki sutemų. O atlyginimas už vergišką darbą—keletas litų per mėnesį.

Tarybų valdžia išvadavo darbo valstiečius iš buožių eksploatacijos, atnešė jiems laimingą gyvenimą.

Pasikeitė lietuviškojo kaimo veidas: užartos ežios, laukuose užia traktoriai. Janė kartu su visa šeima džiaugsmingai sutiko kolektyvizaciją, suprasdama, jog dabar nebebus išnaudotojų ir engiamųjų, kad žemė, dėl kurios išlieta tiek daug prakaito ir kraujo, dabar priklausys tikriesiems jos šeiminkams—liaudžiai. Ją sužavi traktorius. Su pasigėrėjimu Janė seka, kaip galingos plieno mašinos aria jos gimtojo kaimo laukus, ir joje gimsta pasiryžimas—tapti traktorininke. 1950 m. ji įstoja į Zarasų MTS iš kur tais pačiais metais pasiunčiama į Veprių mechanizacijos mokyklą.

—Jaučiau neapsakomą laimę,—pasakojo vėliau Janina draugams,—kai užbaigusi mechanizatorių kursų pirmą kartą savarankiškai pradėjau valdyti galingą mašiną. Mačiau pirmąsias suartas derlingoje žemėje vagas, ir mano širdyje gimė didžiulė meilė tiems, kas ją išlaisvino iš buožių jungo. Ir aš pasiryžau dirbti taip, kad visi būtų patenkinti mano darbo vaisiais. Ir ji savo žodį pildo. Dirb-

dama kolūkių laukuose pirmaisiais savarankaus darbo metais, ji metinį planą įvykdė 165 proc., sutalpydama daugiau kaip 200 kg degalų.

1951 m. drg. Nastajutė įstoja į VLKJS eiles. Tapusi komjaunuole, ji dar labiau stengiasi kelti darbo našumą, gerinti jo kokybę.

Praėjusiais metais jaunoji traktorininkė buvo priimta kandidatu į TSKP narius. Ji dar stipriau pajuto, koks tampus ryšys yra tarp visos liaudies ir partijos.

MTS traktorininkai ir darbuotojai, išskėlė drg. Nastajutės kandidatūrą į rajono Tarybos deputatus, tiki, jog ji neapvilis jų pasitikėjimo ir garbingai atliks savo, kaipo deputato—liaudies tarno, pareigas.

**J. Melnikas,
MTS partinės organizacijos sekretorius
M. Sokolova,**
moterų traktorinės brigados brigadininkė

Komjaunuoliai agitatoriai

Aktyviai dalyvauja ruošiantis rinkimams vietinės Tarybas „Počiotnyj trud“ kolūkio komjaunimo organizacija. Komjaunuoliai agitatoriai A. Begunovas, V. Kotova, L. Chaževskis ir kiti jiems pri-

skirtuose baruose surengė po keletą pasikalbėjimų, supažindino rinkėjus su kandidatais deputatus. Komjaunuoliai reguliariai duoda savo atlikto darbo ataskaitas.

Neseniai agitpunktų kom-

jaunimo organizacijos iniciatyva buvo surengtas jaunųjų rinkėjų susirinkimas. Jiems buvo perskaityta paskaita apie tarybinį rinkiminį įstatymą.

K. Ruseckas

Atviri keliai visur jauniešiams

Mano siekimas - gerai įvaldyti mašinas

Prisimenu, kokia skurdi buvo mano vaikystė. Tėvai dirbo nuo ryto iki vėlyvo vakaro, grįždavo iš lauko pavargę. Jų veiduose niekad nepamatydavau šviestos šypsenos, akyse — linksmesnio spindulio.

Man taip norėdavosi jiems padėti. Bet kaip — nežinojau. Ir būčiau nežinojęs, jei ne Tarybų valdžia. Būčiau vargęs, kaip ir jie vargo.

Tarybinė santvarka atvėrė duris į platų ir šviesų gyvenimo kelią. Čia pat, kolūkyje, kur gyvena tėvai, baigiau septynmetę mokyklą. Dabar aš žinojau, kuo padėsiu tėvams — būsiu traktorininkas.

Ir štai aš Zarasų MTS. Čia tiek daug puikių mašinų, galinčių atlikti įvairiausius žemės ūkio darbus. Ir visos jos skirtos kolūkiečių darbui palengvinti.

Mano troškimas padėti tėvams pildosi. Ateinanti pavasarį aš išvažiuosiu su traktoriumi į gimtojo kolūkio laukus. Kada mintyse piešiu šį paveikslą, mane apima džiaugsmo ir pasididžiavimo savo didžiąja Tarybų šalimi

jausmas. Norisi dirbti taip, kad savo darbu įneščiau indėlį į kolūkio stiprinimo reikalą, padėčiau įvykdyti partijos XIX suvažiavimo keliamus mechanizatoriams ir kolūkiečiams uždavinius.

Dabar MTS jaučiasi didelis pakilimas: mechanizatoriai rengiasi pažymėti rinkimų į vietines Tarybas dieną darbo dovanomis. Aš irgi ruošiu dovaną — geras mokslo žinias, tikrą savo darbo svarbos supratimą.

Rinkimų dienos nekantriai laukiu. Tai bus pirmieji rinkimai, kuriuose dalyvausiu kaip lygiateisis Tarybų Sąjungos pilietis, nes man jau 18 metų. Vasario 22-ąją aš balsuosiu už stalininio komunistų ir nepartinų bloko kandidatų, už laimingą gyvenimą.

Mano mintys yra dabar nukreiptos į vieną — gerai įvaldyti mašinas; kad pavasarį suteikčiau kuo didesnę paramą mūsų kolūkiui kovoje už partijos XIX suvažiavimo iškeltų uždavinių įvykdymą.

J. Pažekas,
Zarasų MTS traktorininkas

Ruošiuosi darbui ir gynybai

—Tūkai!

Kada aš tariau šį žodį, mintyse visada matau mūsų plėčiosios Tėvynės neaprėpamus laukų plotus su brandžiais javais, matau didžiąsias komunistų stovybas, linksmus ir ryžtingus tarybinų žmonių veidus. Ir darosi taip gera, žinant, kad esi dalelė didžiosios šalies, nepajudinamai stovinčios taikos visame pasaulyje sargyboje.

Tiesa, aš tik IX klasės mokinys, mano įnašas į Tėvynės stiprinimo reikalą yra visai mažytis: sąžiningai ir su meile atlikti visas moksleivio pareigas, gerai įsivairinti teikiamas žinias. Bet tai yra pasiruošimas būsimajam darbui. O nuo to, kaip jam pasiruošiu, priklausys ir dar-

bo sėkmė, jo naudingumas Tėvynei, o kartu ir taikos visame pasaulyje išsaugojimo reikalui.

Mano svajonė — būti Tarybinės Armijos apgynusios mūsų laisvę ir nepriklausomybę, išgelbėjusios Europos tautas nuo fašistinio pavergimo grėsmės, kariu. Juk nieko negali būti didingesnio, kaip būti taikos kariu, kovoti už žmonių džiaugsmą, už jų šviesų, kurybingą gyvenimą.

Vasario 22 dieną aš pirmą kartą dalyvausiu rinkimuose. Balsuodamas už liaudies iškeltus kandidatus, aš pareikšiu savo valią — apginti taikos reikalą.

E. Bezujevskis,
II vidurinės mokyklos
IX kl. mokiniys

Padėkos žodžiai

Šiais metais man suėjo aštuoniolika metų, ir aš pirmą kartą prieisiu prie rinkimų urnos pareikšti savo meilę ir atsidavimą Lenino—Stalino partijai. Atiduodama savo balsą už tarybinės liaudies iškeltus kandidatus, aš prisidėsiu prie greitesnio komunizmo sukūrimo mūsų šalyje, prisidėsiu prie savo ir tūkstančių jaunuolių geriausių svajonių įgyvendinimo.

Po keleto mėnesių, užbaigusi vidurinę mokyklą, žengsiu pirmuosius savarankiško gyvenimo žingsnius. Mano kelias aiškus. Aš ir toliau naudosisiu Stalino Konstitucijos suteiktąja teise į moks-

lą — tęsiu mokslą mėgiamiausioje srityje — sporte.

Tarybinis sportininkas turi būti užsigrūdininimo ir ryžtumo pavyzdys visų šalių sportininkams. Todėl ir dabar tobulinu savo sportinius gabumus, atlikdama pratimus sporto salėje, treniruodamasi su slidėmis.

Atsidėkodami Tarybų valdžiai už suteiktas man teises, už mano šviesią jaunystę, aš dėsiu visas jėgas gerai užbaigti mokyklą ir vėliau pareikšti tarybinio sportininko vardą.

G. Rukštelytė,
Zarasų Darbo jaunimo
mokyklos XI kl. mokinė

„Jaunasis rinkėjas!

Šiais metais jūs pirmą kartą naudojate balsavimo teise, kurią suteikė Jūsų Stalino Konstitucija.

„Pergalės“ laikraščio redakcija prašo Jus pasidalyti savo mintimis šiuo svarbiu įvykiu Jūsų gyvenime, papasakoti apie savo gyvenimą ir apie planus ateičiai“. — Tokį laišką redakcija išsiuntinėjo jauniešiams rajono rinkėjams.

Žemiau spausdiname da-
lį redakcijos gautą atsakymą.

Ačiū draugui Stalinui

Artėja vasario 22-oji. Ši diena mano gyvenime yra labai žymi. Aš pirmą kartą pasinaudosiu Stalino Konstitucijos suteikta rinkimų teise.

Mane apima pasididžiavimas, kad galiu dalyvauti valstybės valdyme, balsuodamas už tokias žmones, kurie visas jėgas būdami deputatai, dėsi už dar gražesnio gyvenimo sukūrimą, už mūsų, tarybinų moksleivių, šviesią jaunystę.

Tarybų valdžia man atidare mokyklos duris, davė į rankas tvirtą ginklą — tarybinį mokslą, pažangiausią mokslą pasaulyje. Jo padedamas, aš, baigęs mokyklą, įsijungsiu į tarybinų žmonių, statančių šviesų komunizmo rūmą, eiles.

Už suteiktą man šviesią jaunystę, už plačias teises aš tariau nuoširdų ačiū mylimajam vadui ir mokytojui draugui Stalinui.

V. Stunžėnas,
Zarasų Darbo jaunimo
mokyklos IX kl. mokiniys.

Aš būsiu gydytoja

Buti gydytoja — senas mano troškimas. Ji puoselėjau nuo mažens. Ir dabar nebetoli ta diena, kai pradėsiu ji įgyvendinti. Iki egzaminų brandos atestatui gauti beliko tik keli mėnesiai. O po to, naudodamasi Stalino Konstitucijos suteiktąja teise į mokslą, aš galėsiu stoti į aukštąją mokyklą ir studijuoti pasirinktąją specialybę.

Šiomet aš pasinaudosiu dar viena Stalino Konstitucijos suteikta tarybinėms žmonėms teise. Man seniai sukako 18 metų, ir aš galėsiu dalyvauti rinkimuose į vietines Darbo žmonių deputatų tarybas.

Rinkimų dieną aš atiduosiu savo balsą už komunistų ir nepartinų bloko kandidatus — geriausius mūsų didvyriškosios tarybinės liaudies sūnus ir dukras, aktyvius kovotojus už tolesnį mūsų šalies suklestėjimą. Kartu aš balsuosiu už savo troškimo įgyvendinimą.

A. Usačiovaitė,
I vidurinės mokyklos
XI klasės mokinė

Su mintimi apie Tėvynę, apie didį draugą Staliną

Niekur nesurasi tokio krašto, kur žmogui būtų taip erdvu ir jauku. Jam, tarybiniam žmogui, jo gerovei, dirba didžiausieji šalies fabriakai ir gamyklos, jam atkovojami iš dykumų derlios žemės plotai, jam tarnauti ateina didžiosios komunizmo statybos.

Mums, jaunajai kartai, kuri šiandien mokyklos suole semiasi žinias, sudarytos puikiausios sąlygos.

Juk anksčiau, buržuazijos valdymo metais, aš nebūčiau galėjusi nė svajoti apie vidurinį išsilavinimą, nes mano tėvas buvo vargingas valstietis, kuris vos šiaip taip galėjo išmaitinti šeimą. Tarybinė santvarka išvadavo mano šeimą iš nepritekliaus ir suteikė sąlygas šviestis, mokytis. Šiomet aš mokausi XI klasėje ir greit galėsiu įgyvendinti savo svajonę — tapti mokytoja. Mano svajonė yra reali ir įgyvendinama, nes manimi, kaip ir kiekvienu mūsų šalies jaunuoliu,

rupinasi Tarybų valdžia, didysis Stalinas.

Šiais metais mane džiugina dar vienas svarbus įvykis mano gyvenime: man jau sukako 18 metų, ir galėsiu ateinančiuose rinkimuose pasinaudoti Stalino Konstitucijos suteikta rinkimų teise.

Aš didžiuojuosi, kad turiu rinkimų teisę, kad galėsiu balsuoti už geriausius iš geriausių tarybinės liaudies sūnų ir dukrų. Su mintimi apie didžiąją socializmą Tėvynę, apie draugą Staliną ateisiu aš vasario 22-ąją prie balsavimo urnos.

Savo meilę ir atsidavimą Tarybų valdžiai aš išreiškiu ne tik balsuodama už liaudies iškeltus kandidatus. Aš atsidėkosiu stropiai mokydamasi, gerai įsisavindama žinias, kad paskui galėčiau būti gera jaunosios kartos auklėtoja.

V. Predkelytė,
I vidurinės mokyklos
XI klasės mokinė

Už kolūkio suklestėjimą

Dar ir dabar dažnai man prieš akis iškyla skurdūs praecities vaizdai. Mano tėvai, neturėdami nuosavos žemės, buvo priversti eiti tarnauti buožėms, kad galėtų išmaitinti šešių asmenų šeimą. Tik 1940 metais, kai atėjo Tarybų valdžia, prasidėjo kitoks gyvenimas. Rodos, ir dabar girdžiu džiugų motinos balsą, kalbantį kad daugiau nebebus vargo, matau jos besišypsantį, vargų raukšlėmis išvagotą veidą. Ji buvo teisi. Tarybinės santvarkos metais mūsų šeimos gyvenimas nuolat gerėja, ypač po to, kai įstojome į kolūkį. Kasmet mūsų pajamos didėja. Jų užtenka ne tik socialiai pavalgyti ir gerai apsirengti,

bet galime nusipirkti patogesnių baldų bei kitų kultūrinių prekių. Šiomet nusipirkome dviratį.

Šiais metais aš pirmą sykį pasinaudosiu rinkimų teise. Man džiugu, kad galėsiu pareikšti savo valią, balsuodama už tuos žmones, kuriuos iškėlė liaudies. Valdant kapitalistams, aš nebūčiau turėjusi teisės balsuoti, kaip kad nebūčiau turėjusi teisę į darbą, į poilsį, į mokslą. Balsuodama už komunistų ir nepartinų bloko kandidatus, aš balsuosiu už tolesnį kolūkio suklestėjimą, už laimingą mūsų gyvenimą.

G. Vitkauskaitė,
Stalino vardo kolūkio
melžėja

Keliu į šviesų gyvenimą

Mūsų „Bolševiko“ kolūkyje baigiasi žemės ūkio metai. Jie dar kartą įtikino mane, kad kelias į šviesų ir pasiturimą gyvenimą yra kolūkinė santvarka.

Artelės laukuose dirbo žemės ūkio mašinos, traktoriai. Technika daug padėjo mums palengvindama ir paspartindama darbą, o derlius gautas daug aukštesnis.

Malonu žiūrėti į visuomeninės gyvulininkystės fermas. Gyvuliai žiemoja šalia ir šiltai, prižiūrimi pagal zootechnikos ir veterinarijos reikalavimus. Gera priežiūra — geri rezultatai. Iš gyvulininkystės kolūkis gavo dideles pajamas, kurios eis kolūkiui stiprinti ir kartu padidins mūsų, kolūkiečių, pajamas.

Plačias perspektyvas toliau kelti žemės ūkiui atveria XIX partijos suvažiavimo nutari-

mai. Kada įsiskaitai į šiuos dokumentus, pergaltvoji kiekvieną skaičių, pamatai visą didingumą naujo penkmečio plano, pamatai, kaip sparčiai žengia šalis į komunizmą. Ir norisi dirbti daug geriau, atiduoti visas savo jėgas, kad būtumei vertas didžiosios stalininės epochos.

Man tik 18 metų. Aš šiomet pirmą kartą galėsiu dalyvauti rinkimuose. Jaučiuosi labai laiminga, kad galėsiu atiduoti savo balsą už liaudies iškeltus kandidatus. Balsuodama už juos, balsuosiu už spartesnį penktojo penkmečio plano įvykdymą, už šviesų ir pasiturimą gyvenimą.

S. Petkevičiūtė,
„Bolševiko“ kolūkio
kolūkietė

Feljetonas

PO ŠILTU GUDKOVO SPARNELIU

—Kodėl Degučių vartotojų kooperatyvo parduotuvėje nėra prekių kainininko?

Tokį klausimą Degučių gyventojai kartą iškėlė vartotojų kooperatyvo pirmininkui Malafėjui Stepanovičui Gudkovui.

Žiūrėk tik ko užsigeidė... kainininko... Čia jums ne miestas. Napatinka pirkti be kainininko, prašau—nepirkite, o jūsų užgaidų aš neprivalau patenkinti,—atsakė pirmininkas, supykęs dėl tokių, kaip jam atrodė, įžuliu pirkėjų reikalavimų.

Drg. Gudkovo atsakymas nelabai patiko pirkėjams, bet užtat jis patiko kai kuriems nesąžiningiems darbuotojams.

„Dabar mes galime veikti nesivarždami. Kadangi ir pirmininkas su mumis, tai sėkmė užtikrinta“,—galvojo jie.

Taip draugo Gudkovo rūpestingai paruoštoje dirvoje Degučių vartotojų kooperatyve pradėjo vešėti piktžolės. Tiesa, teismo ir prokuratūros organai ne kartą išraudavo šias piktžoles, bet argi išnaikinsi, kai kooperatyvo pirmininkas taip rūpestingai apsaugo jas. Tik išrašai vienoje vietoje,—kaip mat išauga kitoje.

Juk neatsitiktinai per pasutintus dvejus metus vien užkandinėje pasikeitė 10 vedėjų, ir visi jie buvo sugauti kaip vagys ir apgavikai su nusikaltimo įrodymais.

Praėjusių metų lapkričio mėnesį revizijos metu buvo išaiškintas didelis pinigų trūkumas pas užkandinės Nr. 1 vedėją A. T. Pogorelskaja. Ji turėjo būti patraukta at-

sakomybėn. Bet tokia dalykų kryptis neįėjo į drg. Gudkovo planus.

—Tokios darbininkės nerasi, ją reikia gelbėti,—nutarė jis.

Ir išgelbėjo jis Pogorelskaja. Ji buvo palikta darbe, kad vėl apgaudinėtų pirkėjus, grobstyti valstybinį turinį.

Lygiai po mėnesio pakartotina revizija iškėlė dar didesnę išieikvojimą, negu pirmą kartą. Revizija išaiškino ir Pogorelskos niekšiškas machinacijas, atradama vietoje degtinės 50 pusbonkių, pripildytų vandens. Šį kartą jau teko skirtis su Pogorelskaja, ji trauklama atsakomybėn.

Bet ne vien Pogorelskaja leido savo šaknis į Gudkovo pastangomis paruoštą dirvą. Auga ir veši nauja piktžolė krautuvės vedėjos Veros Koroliovos asmenyje. Ji begėdiškai apgaudinėja pirkėjus. Už tą pačią prekę iš vieno ji ima 95 kap., o iš kito 1 rub. 90 kap. Ji sumanė net apmušalų paketus perplauti per pusę ir pardavinėti juos, kaip sveikus. Matyt, ji gerai įsisavino Gudkovo nurodymą pirkėjams: „Norite—pirkite, nenorite—nerieikia“.

Nuostabiai gajos yra ir jau kartą išrautos piktžolės. Nors arkliniuku, bet visgi įsitaisė vartotojų kooperatyve eikvojas Ivanovas. Ir, kaip matyti, jam gerai sekasi, dažnai Degučių gyventojai sutinka jį įkaušusi.

Neblogai jaučiasi ir nuolatinis revizijos komisijos narys Amosovas. Nesupranta Degučiuose, kaip išigudrino Amosovas išmaitinti savo 10

žmonių šeimą, neturėdamas jokių pajamų ir gaudamas tik nedidelį atlyginimą už atliktas revizijas. Kas žino, dėl ko drg. Gudkovo akyse įsigijo autoritetą žmogus, kuris nedirba jokio visuomeni naudingo darbo. Argi ne dėl to, kad jis vos pasirašo revizijos aktus ir pasirašo viską, kas patinka kooperatyvo pirmininkui.

Ne geresnė padėtis ir su Degučių vartotojų kooperatyvo konitoros kadrais. Drg. Gudkovas žiūri pro pirštus į sistemingą buhalterio drg. Kavaliausko ir paruošėjo Šalčio girtuokliavimą. Dėl drg. Gudkovo gerumo kooperatyvo kuntoroje laisvai jaučiasi buožės duktė A. Matulevičiūtė.

Didelių pakeitimų laukė Degučių gyventojai, matydami kartą atvykusį į Degučių kooperatyvą rajono vykdomojo komiteto prekybos skyriaus vedėją drg. Jelistratovą. Jis jau padarysias galą įvairiems tarybinės prekybos pažeidimams, kurie įsišaknijo per tris drg. Gudkovo pirmininkavimo metus, galvojo jie.

Tačiau jų lūkesčiai nepasiteisino. Vyno garais apsvaiginta galva išvyko drg. Jelistratovas į rajoną, nieko nepadaręs.

Ir kaip pirma, auga ir žydi piktžolės Degučių vartotojų kooperatyve, nors jau seniai laikas ne tik išrauti jas su šaknimis, bet ir gerai išdezinjekuoti dirvą, kurioje jos auga.

I. Tichonovas,
A. Samulevičius

Nuotraukoje: agitaciniame punkte Nr. 23 Veisėjų rajoniniame centre agitacinio punkto vedėjas A. Gaiduk (iš kairės) praveda agitatorių seminara.

M. Ogajaus nuotrauka (ELTA).

TARYBINĖ STATYBA

Daugiau dėmesio kultūriniam - masiniam darbui

Labai dažnai vakarais arba laisvalaikiu galima išgirsti Pakalniškių apylinkės jaunimą šnekant:

—Kur eiti?

—Kur praleisti laisvalaikį?

—Bū už gerai pasiklausyti paskaitos, pažaisiti šaškėmis, šachmatais.

—Nuobodu!

Kaip gi apylinkėje atliekamas kultūrinis-masinis darbas, kad jis nepatenkina jaunimo.

...1952 metų balandžio mėnesį Pakalniškių apylinkės Tarybos sesijoje buvo svarstomas klausimas apie kultūrinio-masinio darbo apylinkėje būklę. Buvo išklausyta kultūros-švietimo komisijos pirmininko drg. I. Nastajaus ataskaita.

Sesija pažymėjo, kad kultūros-švietimo darbas apylinkėje dirbamas nepatenkinamai. Gyventojams retai skaitomos paskaitos ir pranešimai, blogai organizuota antireliginė propaganda, nereguluojama vakarų jaunimui.

Klubas-skaitykla dirba blogai, neįsteigta meninės saviveiklos ratelis, neišleidžiamas sienlaikraštis. Blogai propaguojama knyga.

Sesija įpareigojo kultūros-švietimo komisijos pirmininką ir klubo-skaityklos vedėją pašalinti iškelius trūkumus.

Po mėnesio apylinkės Tarybos sesijoje buvo išklausyta klubo-skaityklos vedėjos drg. Galeckaitės ataskaita. Ir vėl, kaip prieš mėnesį, buvo pažymėta, kad klubas-skaitykla dirba blogai, kultūrinis-masinis darbas apylinkėje apšęstas. Vėl sesijos nutarimas reikalavo pašalinti esamus trūkumus. Bet nei pirmą, nei antrą kartą nutarimuose nebuvo nurodyti įvykdymo terminai, kas atsako už priimtų nutarimų įvykdymą.

Nenuostabu, kad praėjo 1952 metai, prasidėjo 1953 metai, o apie priimtus nutarimus niekas net nepaminėjo, jie guli apylinkės Tarybos byloje. Kultūrinis-masinis darbas, kaip ir pirmą, dirbamas nepatenkinamai.

Klube-skaitykloje (ved.drg Vaitkevičiūtė) yra apie tūkstantį knygų. Bet knygų propagavimas nevykdomas. Čia niekas neprišimena, kad būtų surengta skaitytojų konferencija arba knygų svarstymas. Bibliotekoje priskaitoma iš viso 20 skaitytojų. Bibliotekos skaitytojų sąrašuose neegzistuoja ir kai kurių deputatų, net apylinkės Tarybos pirmininko drg. Labunovo pavardės.

Baigiasi žiemos sporto sezonas, o apylinkėje nesimato jokio sportinio darbo. Klube-skaitykloje yra šaškės, šachmatai, domino. Visa tai užrakinta spintoje. Kokį susidomėjimą sukeltų šachmatų-šaškių turnyro organizavimas. Bet tokios priemonės nevykdomos.

Blogai platinama apylinkėje spauda. Apylinkės Taryba ir klubas-skaitykla mažai domisi šiuo klausimu. Spaudos platinimo limitas kas mėnesį žlugdomas. Nepraktikuojami garsiniai laikraščių skaitymai, darbo žmonių supažindinimas su svarbiausia laikraščių medžiaga.

Retai apylinkės gyventojai mato kiną. Užteks pasakyti, kad paskutinį kartą kinas lankėsi čia praėjusių metų spalio mėnesį.

Kaltė dėl blogo kultūrinio-masinio darbo apylinkėje organizavimo tenka, be apylinkės Tarybos, ir rajono vykdomojo komiteto kultūros-švietimo darbo skyriui. Jo darbuotojai atsilanko čia labai retai, o ir atvykę neteikia pagalbos. Per paskutinius keturis mėnesius čia tik vieną kartą lankėsi skyriaus vedėjas drg. Radzivilovas. Pabuvęs pusvalandį ir nieko nepadaręs, jis išvyko.

Kultūrinis-masinis darbas — svarbi darbo žmonių auklėjimo priemonė. Apylinkės Taryba turi pasiekti, kad apylinkėje būtų plačiai išvystytas kultūrinis-masinis darbas.

D. Golubovas

Trumpai

Raudonojo Kryžiaus organizacija Degučių septynmetėje mokykloje Nr. 1 priskaito savo eilėse 87 narius. Visi

organizacijos nariai aprūpinti nario knygutėmis ir ženkliais.

F. Čižikas

Nesirūpina gyvulininkystės fermomis

Gyvulių priežiūra Ždanovo vardo kolūkio visuomeninės gyvulininkystės fermose visai nepatenkinama.

Paimkime kad ir stambių raguočių fermą. Karvės sulysusios, jų produktyvumas žemas, nors pašaro yra pakankamai. Visa bėda tame, kad gyvulių priežiūra niekas nesirūpina. Pašarų pristatymui į fermą nėra išskirtų nuolatinių vežikų, todėl jie pristatomi nereguliariai. Dėl tos priežasties neretai pasitaiko, kad gyvuliai išbūna nešerti po dvi dienas. Kadangi niekas gyvulininkystės darbuotojų nekontroliuoja, gyvulius jie šeria ne pagal nustatytas normas, o „iš akies“. Tokiu būdu vieną kartą karvės gauna per daug pašaro, kuris, be to, rumetamas toms po kojoms, to nesunauvoja ir sunaikina, o paskui to pritrūksta. Girdom gyvuliai irgi nereguliariai. Karvidės nerakinamos, tai sudaro palankias sąlygas pašarams grobstyti. Pasitaiko, kad grobstomi ne tik pašarai, bet dingsta net gyvuliai. Neseniai iš fermos dingio veršelis, bet jo ieškojimu valdyba nepasirūpino.

Kiaulių fermoje, kurios padėtis nė kiek negeresnė už stambių raguočių fermos padėtį, kolūkio valdyba pabandė „padaryti tvarką“. Pažiūrėjęs į sulysusias kiaules, kolūkio pirmininkas drg. Grigorjevas, fermos vedėjui Lizunovui pritariant, nusprendė, kad geriausia išeitis—sumažinti gyvulių skaičių. Ir prasidėjo pašarų pardavimas. Tokiu klausimu išsprendimu Lizunovas buvo labai patenkintas; mažiau darbo, mažiau rūpesčių pristatant ir paskirstant pašarą. Juk iš tikrųjų kiaulės sulysos ne dėl pašaro stokos, o dėl netinkamo šerimo.

Zootechnikui drg. J. Krukauskaitėi fermų reikaliai, matyti, visai nerūpi, nes čia ji retas svečias. O ir būdama fermoje, į jų padėtį žiūri pro pirštus.

Abejingai į visuomeninių gyvulininkystės fermų padėtį Ždanovo vardo kolūkyje žiūri ir rajono žemės ūkio skyrius.

Laikas rimtai susirūpinti visuomeninių gyvulių padėtimi Ždanovo vardo kolūkyje.

J. Kalnėnaitė

Naujos knygos

—N. A. Maškinas. Senovės Romos istorija. Lietuvos TSR Valstybinė politinės ir mokslinės literatūros leidykla. 678 psl., 3.000 egz.

—M. Gorkis. Kritikos straipsniai. Lietuvos TSR Valstybinė grožinės literatūros leidykla. 326 psl., 4.000 egz.

—A. Vienuolis. Puodžiūnkiemis. Rusų kalba. Vertė O. Juodelienė ir L. Slavinas. (Lietuvos TSR literatūros ir meno dekadai). Valstybinė grožinės literatūros leidykla. 364 psl., 30.000 egz.

—Antanas Venclova. Rinktinė. Rusų kalba. Nikolajaus Tichonovo redaguotas vertimas iš lietuvių kalbos. (Lietuvos TSR literatūros ir meno dekadai). Lietuvos TSR Valstybinė grožinės literatūros leidykla. 294 psl., 10.000 egz.

TSR Sąjungos Ministrų Tarybos nutarimu Antanui Venclovai už eilėraščių rinkinį „Rinktinė“ paskirta 1951 metų antrojo laipsnio Stalininė premija.

(ELTA).

Vitamininis pašaro priedas iš spyglių

Vitaminai, esantieji pašaruose nežymiu kiekiu, labai svarbūs gyvulių teisingam vystymuisi, normaliai gyvavimo veiklai. Vitaminai nėra organizmo energijos šaltinis, kaip, pavyzdžiui, baltymai, riebalai ir angliavandeniai, bet be jų negali normaliai vykti medžiagų apykaita. Yra daug įvairių atvejų, kada vitaminų trūkumas gyvulių mityboje iškelia susirgimus-avitaminozes.

Vasaros metu gyvuliai gauna vitaminus žaliajame pašare, bet žiemos pašaruose jų nepakanka. Vitaminai yra gerame žaliajame šieno, geros kokybės silose, paruoštame iš žalios įvairių žolių masės, ir šakniavaisiuose, ypatingai raudonose morkose.

Bet ne visur ir ne visuomet yra galimybė šerti gyvulius visą žiemos periodą pašarais, turtingais vitaminais. Dar didelę vietą gyvulių racione užima šiaudai, kuriuose beveik nėra vitaminų. Šiuo atveju, gyvulininkystės pirmūnai aprūpina gyvulius vitaminais, gamindami specialius vitamininius pašaro priedus. Šiam tikslui jie panaudoja spyglius, kuriuose yra daug vitaminų.

Mokslo-tyrimo įstaigų duomenimis nustatyta, kad vitamininis pašaro priedas iš spyglių turi ne tik profilaktines savybes, bet ir gydomąsias, kelia karvių išmilžį, penimų gyvulių gyvojo svorio prieauglį. Kostromos žemės ūkio tyrimo stoties duomenimis, viename šviežių eglinių spyglių kilogramme yra 45,9 miligramo karotino (provitamino A), tokiam pat pušies spyglių kiekyje karotino yra 81,1 miligramo. Kirovsko gyvulininkystės tyrimo stoties duomenimis, 100 kubinių centimetrų antpilo, paruoštam iš eglinių šakų, yra 26,4 miligramo vitamino C.

Didelė nauda gauta iš spyglių pritaikymo antpilo ir miltų pavidale eilės Kostromos srities kolūkių gyvulininkystės fermose. Vitamininio spyglinio pašaro priedo paruošimas buvo vykdomas sekančiais būdais.

Antpilo paruošimui ima eglų, kadugio ir pušies smulkias šakas ir perleidžia per šiaudų piaujamąją mašinę arba sukąpoja kirviu. Susmulkintą masę sudeda į švarų kubilą ir užpila virintu vandeniu, atšaldytu iki 70–80 laipsnių. Kilogramui šviežių susmulkintų šakų imamas vienas kibiras (10 litrų) vandens. Po to kubilą uždengia ir 3–4 valandų bėgyje išlaiko kambario temperatūroje. Gaunamas malonus karčiai aitraus skonio antpilas. Duoti gyvuliams pradeda nedidelėmis dozėmis: po 5–6 litrus į dieną stambiesiems raguočiams ir arklams, po 2–3 litrus kiaulėms ir avims, o

Iš Kostromos srities kolūkių praktikos

prieaugliui - veršeliams, ėriukams, paršeliams, pradant nuo 20 dienų amžiaus, - po 0,25 - 1 litro, priklausomai nuo amžiaus. Spyglių antpilu naudinga šlakstyti koncentruotus pašarus ir susmulkintus šiaudus.

Spyglinių miltų paruošimas vykdomas pagal Visasąjunginės gyvulininkystės tyrimo stoties rekomenduotą būdą. Pušinės ir eglinės šakos džiovinamos kambario temperatūroje, po to nuo jų spygliai nulaužomi ir baigiami džiovinami ant skardos lapų krosnyje, esant 40–60 laipsnių temperatūrai. Išdžiovintus spyglius sumala ar sugrūda. Tokių miltų rekomenduojama duoti gyvuliams po 0,5 - 1 gramą kiekvienam gyvulių gyvojo svorio kilogramui. 3-5 savaičių amžiaus ėriukams ir paršeliams spygliniai miltai duodami su pienu po 3-4 gramus į dieną.

Avims duoda šviežias spygliuočių šakas. Gyvuliai nuėda nuo šakų spyglius ir žievę, žiurint kiek reikalauja organizmas vitaminų.

Vitamininį antpilą iš eglų ir pušų spyglių panaudojo 17 Soligačo rajono kolūkių. To dėka sumažėjo avių ir ėriukų susirgimo bronchų ir plaučių uždegimu atsitikimų, kurie buvo eilėje fermų dėl gyvulių šerimo nepilnavertiu šieno. Gyvuliai, pas kuriuos uždegimas dar neįgavo chroniško pobūdžio, gavę spyglių antpilą, greit pasitaiso. Avims ir ėriukams, kurie neturėjo matomų susirgimo požymių, gavus spyglių, pakilo apetitas, pagerėjo jų bendras stavis, jie įsigijo atsparumą susirgimui plaučių uždegimu. Vitamininis papildomas avių šerimas šio rajono fermose vykdomas ir šią žiemą.

Buisko rajono Čapajevovardo kolūkyje spyglių antpilą duodavo neparšingoms motininėms kiaulėms, bergždžioms karvėms. Po infekcinio susirgimo 1951 metais daugelis motininėms kiaulėms nusilpo ir ilgą laiką liko neparšingos. Mūsų pasiūlymu kiaušiniškė Lizova pradėjo girdyti jas du kartu per dieną rytą ir vakarą - pušų spyglių antpilu. Kiekvienai motininei kiaulei duodavo po 2-3 litrus antpilo. Po 12-15 dienų jas sukergdavo. Neparšingų nebuvo.

Pieno - prekinėje fermoje 1951 metų rugpjūčio - rugsėjo mėnesiais bergždžioms karvėms duodavo kadugio antpilą, pradžioje po 2-3 litrus per dieną, o kai karvės praprato prie jo, tai po 5-6 litrus. Ypatingai gerai veikė antpilas, kai kartu su juo du-

davo per parą 18-20 kg ankštinių žolių atolo. Šiuo laikotarpiu buvo sukergta 20 karvių iš 24, gavusių antpilo.

Vienoje Galičo rajono avių fermoje apako ėriukai dėl vitaminų stokos racione. Po to, kai dešimt dienų iš eilės jiems pridėdavo į pieną nedidelius kiekius spyglių miltų, pagamintų iš pušų spyglių, jie greit pradėjo taisyti, regėjimas grįžo.

Teigiamieji rezultatai nuo vitamininio spyglių antpilo davinio gyvuliams buvo taip pat gauti Kostromos ir Soligačo rajonų kolūkiuose.

Kirovo bandomoji stotis panaudojo kadugio antpilą kaip vitamininį priedą nupešinti kiaules. Grupė kiaušių, kuri gaudavo racione šieno, avižienės, šutintų bulvių ir kadugio antpilo, duodavo vidutiniškai bandymo metu po 933 gramų paros priesvorį kiekvienai kiaulei, o kontrolinė grupė, kuri gaudavo tuos pačius pašarus bet be antpilo, davė per tą patį laikotarpį po 483 gramus priesvorį vienai kiaulei, tai yra per pusę.

Daviniai apie spyglių, kaip vitamininio priedo panaudojimą šeriant gyvulius Kostromos ir kitų sričių eilėje kolūkių fermų, o taip pat mokslo-tiriamųjų įstaigų bandymai rodo, kad reikia plačiau vartoti vitamininius priedus, pagamintus nurodytais būdais. Ypatingai tai reikia daryti tose fermose, kur žiemojimo laikotarpiu gyvuliai šeriami šiaudais arba nekokybišku šieno.

Spyglių vitamininiu priedu reikia duoti periodiškai, dant 7-10 dienų pertrauką, po to kai 15-20 dienų iš eilės duodavo vitamininį priedą.

Lemiamą reikšmę kovoje su avitaminoziniais susirgimais šiuo žiemojimo laikotarpiu turi stambūs pašarus tinkamo panaudojimo organizavimas paruošiant juos šerimui (smulkinimas, šutinimas, paskaninimas druska ir koncentratais) ir praturtinant vitaminiais priedais. Labai naudinga prie kiekvieno 10 kg šutinto akselio (šiaudų arba nekokybiško šieno) pridėti 150-200 gramų vitamininių miltų, pagamintų iš spyglių.

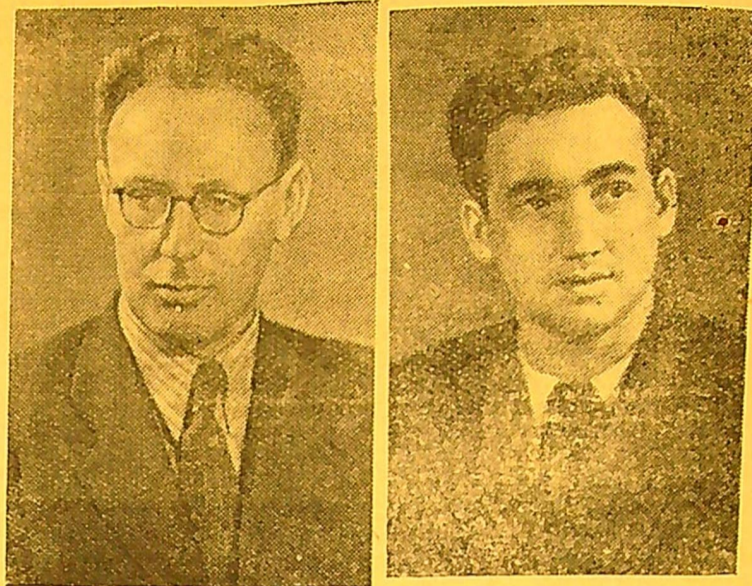
Tinkamas vitamininių priedų paruošimas ir sumanus jų panaudojimas gyvulininkystės fermose padės kolūkiams pakelti gyvulių produktyvumą, gauti ir išauginti sveiką prieauglį.

V. Sokolovas,

RTFSR nusipelnes zootechnikas

(„Soc. Zemliedelije“)

Šalies šachmatų čempiono vardui gauti

XX TSRS šachmatų čempionate, įvykusiame 1952 metų pabaigoje, pirmąsias dvi vietas pasidalijo didmeistrai, M. Botvinnikas (Maskva) ir M. Taimanovas (Leningradas). Abudu jie surinko po 13,5 taško. Kūno kultūros ir sporto komiteto prie TSRS Ministrų Tarybos nutarimu, sausio 25 dieną prasidėjo papildomos varžybos nustatyti 1952 metų TSRS šachmatų čempioną.

Varžybos baigėsi didmeistriu M. Botvinniko, surinkusio 3,5 taško, pergale. Didmeistris M. Taimanovas surinko 2,5 taško. Tokiu būdu 1952 metų šalies šachmatų čempiono vardą iškovėjo M. Botvinnikas. M. Taimanovas užėmė antrą vietą.

Nuotraukoje: kairėje - M. Botvinnikas, dešinėje - M. Taimanovas.

A. Batanovo ir L. Velikžanovo nuotrauka (TASS).

Liaudies demokratijos šalyse

Specialistų parengimas Kinijoje

Kinijos Liaudies Respublikoje atidaryta daug naujų aukštųjų mokyklų. Per 3 metus jų skaičius padidėjo nuo 185 iki 218. Šalies aukštosiose mokyklose dabar mokosi 220.000 studentų, 69 proc. daugiau, negu 1946 metais.

Liaudies valdžia daro visa, kas galima, siekdama paleng-

vinti darbininkams ir valstiečiams įsigyti aukštąjį mokslą. Praėjusiais metais iš gamyklų ir fabričių, iš armijos buvo pasiūsta 10 tūkstančių žmonių į 6 mėnesių paruošiamuosius kursus, kuriuos baigę, jie buvo priimti į aukštąsias mokyklas.

(TASS-ELTA).

Kūrybinė Lenkijos darbininkų iniciatyva

VARŠUVA. (TASS). Vykdydami šešiamečio plano socializmo pagrindams pastatyti ketvirtųjų metų užduotis, Lenkijos Liaudies - Respublikos darbo žmonės aktyviai įsijungia į racionalizatorių ir išradėjų judėjimą.

Pernai darbo pirmūnai pateikė 125 tūkstančius racionalizatorių pasiūlymų - du kartus daugiau, negu 1951 metais. Vien 60 tūkstančių racionalizatorių pasiūlymų įdiegimas į gamybą davė Lenkijos liaudies ūkiui beveik 850 milijonų zlotų ekonomijos.

Metalurgijos pramonėje plečiasi judėjimas dėl kokso ir anglies sunaudojimo mažinimo. Šiame judėjime dalyvauja daugelis respublikos metalurgijos įmonių. Kovoje dėl racionalaus kuro naudojimo žymius laimėjimus pa-

siekė Kostiuškos vardo metalurgijos gamyklos, gamyklų „Bobrek“ ir „Zaverce“ aukštakrosnių kolektyvai.

Racionalizatorių ir išradėjų judėjimas plačiai išvystytas tekstilės pramonėje. Vien per 11 mėnesių priešakiniai medvilnės fabrikų darbininkai pateikė daugiau kaip 2.000 racionalizatorių pasiūlymų. Daugelis darbininkų bei technikų išradimų yra skirti mašinų ir mechanizmų darbo našumui pakelti. Dauguma šių pasiūlymų jau apsvarstyta ir bus įdiegta į gamybą, - o tai duos liaudies ūkiui kelis milijonus zlotų ekonomijos. Racionalizatorių pasiūlymų autoriai - tekstilės pramonės gamybos novatoriai už savo pasiūlymus gavo piniginių premijų iš viso daugiau kaip 500 tūkstančių zlotų.

(ELTA).

Redaktorius L. RUDASĖVSKIS

S. m. vasario mėn. 13 d. 15 val. rajono laikraščio „Pergalė“ redakcijos patalpose įvyks literatų būrelio prie „Pergalės“ laikraščio redakcijos

Susirinkimas

Į susirinkimą kviečiami literatūros mėgėjai, jaunieji literatai, norintieji dalyvauti ratelyje.